

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 810/2023
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Петровић адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“ из Београда, чији је пуномоћник Иван Рајковић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2951/22 од 23.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизија туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2951/22 од 23.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2951/22 од 23.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 7770/2021 од 22.03.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе извршено поднеском од 22.02.2022. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде трошкова исхране на раду која се исплаћује у готовом новцу исплати тужиоцу новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране на раду која би требало да се исплаћује у боновима исплати тужиоцу новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да надокнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 36.430,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2951/22 од 23.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 7770/2021 од 22.03.2022. године у другом, трећем и четвртм ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на жалбу .

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Према наведеној одредби (став први), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Тужилац је поднетом тужбом тражио исплату новчаног потраживања на име трошкова за исхрану у току рада, у висини разлике између износа уговореног колективним уговором туженог и износа који су му по том основу исплаћени у спорном периоду.

По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана другостепена пресуда, нема места одлучивању о посебној ревизији туженог у овом спору ради разматрања спорног правног питања да ли је висина трошкова исхране у току рада у колективном уговору туженог исказана у бруто или нето износу.

Право запосленог на накнаду трошкова за исхрану у току рада, предвиђено чланом 118. став 1. тачка 5. Закона о раду, остварује се у складу са општим актом и уговором о раду, ако то послодавац то право није обезбедио на други начин. Без обзира на установљени принцип бруто зараде, која у складу са чланом 105. наведеног закона садржи у себи порезе и доприносе који се плаћају из зараде, појединачне одредбе колективног уговора и уговора о раду тумаче се онако како гласе. У ситуацији када се у колективном уговору наведе конкретан новчани износ који се на име накнаде трошкова за исхрану у току рада има исплатити запосленом, не може се на штету запосленог претпоставити да је реч о уговореном бруто износу, јер то није изричито предвиђено.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела. Вредност предмета овог спора у побијаном делу износи 88.336,56 динара и нижа је од вредности меродавне за дозвољеност ревизије предвиђене наведеном законском одредбом.

Због тога је, применом члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић